

Duminica a 5-a după Rusalii (Vindecarea a doi demonizați din Gadara)

- Tema Duminicii este lupta cu vrăjmașii nevăzuți.
- **Apostolul** citit ne îndeamnă să conștientizăm că mântuirea vine din relația noastră intimă și profundă cu Domnul Hristos, nu din respectarea mecanică a unor legi și obiceiuri care ni se par nouă că ar fi nucleul și temelia credinței.
- Din relația noastră cu Mântuitorul reiese un anumit comportament, pentru că El este iubire, dar și adevăr și dreptate și jertfă și ascultare.
- Din faptele noastre nu izvorăște însă și o relație cu Domnul Hristos, nu-L putem atrage prin bunătatea noastră, deoarece El, primul, a făcut deja totul pentru noi. Urmează ca noi să-L primim și să ne curățim, ca viața Lui să izvorască în noi sfințire și viață veșnică.
- **Sf. Evanghelie** ne avertizează în privința puterii și lucrării vrăjmașului diavol în lume, prin forma extremă în care se poate vedea ce înseamnă să locuiască el în om, posesia demonică.
- O treaptă mai jos se găsește o prezență parțială, prin patimi sau vicii, care înrobesc pe om și când se manifestă, arată o față nefirească a sa, de fapt fața demonului.
- Cu cât omul are mai multe vicii, cu atât este mai neom, de nerecunoscut, ajungând să nu mai știe ce înseamnă normalul, firescul.
- Tot o îndrăcire, de scurtă durată, o reprezintă fiecare păcat, oricât de mic. Unele ne întrerup activitatea pentru câteva clipe, ca un strănut, altele minute sau ore, ca o durere de cap, și dacă nu ne dăm seama de panta pe care alunecăm, sau bagatelizăm lucrurile, ajung să se prefacă în vicii, care la rândul-le se adună, se asociază, sub influența demonilor specializați pe ele, pentru ca omul să ajungă într-o stare de confuzie și neputință din care să nu mai iasă.
- Demonii nu au putere decât dacă le-o dăm noi, acceptând să discutăm cu ei și să primim începutul gândurilor și sentimentelor și chiar impulsurilor trupesti cu care ne ofertează.
- Prin înclinațiile pe care le avem spre diferite gânduri, impulsuri, plăceri, activități pătimase, suntem predispuși la cădere în ispită. La fel pățim dacă acceptăm în minte amintiri ale unor păcate trupesti sau care au legătură cu trupul.
- Dacă nu suntem atenți la ce gânduri ne vin în cap, ce sentimente ne încearcă, ce semnale ne trimit trupul la un moment dat, o să reacționăm la ispită fără să gândim, ca și cum ispita ar veni din interiorul nostru, și nu din afară. Omul educat și care se educă mereu, care se găsește în stare de priveghere, trezvie duhovnicească, care duce un regim de viață cumpătat, care zice cât de des "Doamne Iisuse" ori altă rugăciune scurtă, are o anumită imunitate la rău, la ispită, o simte ca pe ceva străin, o pune în balanță cu năzuințele sale duhovnicești, de viață curată, de familie binecuvântată, de primire a Sf. Împărtășanii, de urcuș neabătut și neîntârziat spre cer.
- Demonii nu ne cunosc gândurile, dar au multă experiență și sunt buni psihologi.
- **Am trecut de jumătatea sărindarului, continuăm să slujim Sf. Liturghie în fiecare zi, pomenind toate pomelnicele.**
- **Vineri, 6 iulie, ora 18.00 – Sf. Maslu.**